

slagene ere ikke komne frem efter Pression fra nogen udenlandsk Magts Side. Jeg tvivler heller ikke om, at dette er rigtigt. Jeg mener, at Danmark staaar i et ven-skabeligt Forhold til alle andre Magter, og jeg kan derfor ikke tænke mig, at der skulde være øvet en saadan Pression. Men den højtærede Forsvarsministers Tale var holdt paa en saa ubestemt Maade, i saa forblommene Vendinger, at man godt ud af den kunde have faaet den Opfattelse, som jeg gjorde Rede for gennem min Fore-spørgsel. Men nu er det altsaa slaaet fast, at noget saadant ikke foreligger.

Endvidere er det slaaet fast, at der ingen Overenskomster eller Traktater er, der forpligte Danmark til, at have noget Krigsberedskab, stort eller lille, men at Danmark staaar som en suveræn Stat, der selv er raadende i denne Sag, saaledes at vi selv kunne bestemme, om vi ville have meget eller lidt eller slet intet Krigsberedskab. Det er sikkert uhyre gavnligt, at dette bliver slaaet fast i den almindelige Befolkning. Jeg synes navnlig, det er nød-vendigt, eftersom Flertallet og Højremindretallet i Forsvarskommissionen synes at ville antyde, at Danmark har Forpligtelser til at opretholde et vist Maal af Krigsberedskab. Det var heldigt, om dette blev slaaet fast, saaledes at man ikke ved rent falske Forestillinger skræmmer Befolkningen og skræmmer den til at træffe Bestemmelser, som den ellers aldrig vilde have truffet.

Det Helhedsindtryk, man faar ud af disse Dages lange Diskussioner, er, at der hersker en uhyre stor Uenighed om Ordningen af disse Spørgsmaal. Det Forslag, Regeringen har forelagt, er næsten ikke mødt med Velvillie fra nogen Side. Kun af nogle ganske enkelte, saaledes af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, det ærede Medlem fra Slagelse (Lange), der altid takker Regeringen for, hvad den gør. Han udtalte naturligvis ogsaa sin Tilslutning til dette Forslag, men ellers har Tilslutningen været overordentlig ringe. Fra Reformpartiets Side, hvorfra man egentlig skulde have ventet Tilslutningen, er der fra meget indflydelsesrig Side taget betydelig Afstand fra dette Forslag. Man har sagt, at der skulde meget stærke Grunde til, for at man kunde blive overbevist til at indse Nødvendigheden af disse overordentlig dyre Forslag. Ser man ud over den danske Presse, ser man, at meget udbredte og indflydelsesrige Blade, som i andre Spørgsmaal staa Regeringen nær, have taget bestemt Afstand fra disse Spørgsmaal. Og se vi ud i den alminde-

lige Befolkning, vil man finde, at den Tilslutning, der der kan ventes, ganske sikkert er overordentlig ringe.

Det er fra flere Sider blevet gjort gældende, at man skulde søge at holde Forsvars-sagen som en upolitisk Sag. Det, tror jeg, er aldeles umuligt. Det er ogsaa aldeles urime-ligt at ville tænke paa det, for Forsvarssagen er et politisk Spørgsmaal ligesom alle andre Ting, vi behandle her. Og den er det i endnu langt højere Grad end mange andre Spørgsmaal, som vi behandle her. Men de, der kalde den for en upolitisk Sag, skulde selv bestræbe sig for at holde den borte fra andre Sager. Jeg tænker her paa de Udtalelser, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) fremsatte forgangen Dag, da han udtalte, at man kunde bruge de Forslag, der var forelagte her, til dermed at afhjælpe Arbejds-løsheden. Han mente, et der i disse For-slag var Ting, som man fra alle Sider, i hvert Fald fra det store Flertals Side, vilde være saa enig om, at de godt kunde sættes i Arbejde straks. Det ærede Medlem tænker maaske her paa Søbefæstningen, eller jeg ved ikke hvad. Det forekommer mig, at det er et meget grimt Forsøg fra det ærede Medlems Side paa at blande disse Forslag sammen med Arbejds-løsheden. Han blev ogsaa imødegaaet straks, og jeg synes, at Arbejdsløsheden skal være en Sag for sig, som ikke skal blandes sammen med Fæstningsbyggeriet. Jeg synes, at det fra det ærede Medlems Side var en Spekulation i Arbejds-løshed, i Folks Nød og Elendighed, og at han, ved at stille disse Folk noget i Ud-sigt, haabede at skulle kunne vinde dem over paa sit Standpunkt og sit Parti. Jeg synes, det er en grim Spekulation, og at de, der tale om, at denne Sag skulde staa højt og helligt over andre Sager, skulde være de sidste til at sammenblende den med Ting som Arbejdsløsheden.

Jeg skal saa gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow). Han holdt i Dag en lang Tale for at minde om sin Tilværelse, og han beklagede sig over, at han havde holdt en endnu længere Tale forgangen Dag, uden at noget Menneske havde taget Hensyn til den. Han drog særlig stærkt til Felts mod os Socialdemokrater, men vi havde fuldstændig ladet, som om det ærede Medlem slet ikke eksisterede. Det er naturligvis sørgeligt for en Mand, der staaar som Partifører saaledes som det ærede Medlem, og som stiller sig ud-æskende ikke alene mod vort Parti, men